

POMYŚLNY ATAK NA WSCHÓD OD ORŁA

Sowieckie ataki na przyczółek mostowy Kubań rozbite. — Atak terrorystyczny na Paryż

Z Kwatery Głównej Führe-
ra, dnia 4.IV.1943.

Naczelne Dowództwo Sił
Zbrojnych podaje:

Kilkakrotnie powtarzane a-
taki bolszewików na wschodni
front przyczółka mostowego
Kubań, na południe od jeziora
Ilmeń i pod Leningradem od-
parto z wysokimi stratami dla
nieprzyjaciela, stanowiska wy-
padowe ponownie rozbito og-
niem artylerii i atakami nie-
mieckiego lotnictwa.

Na pozostałym froncie poza
miejscową działalnością bojo-
wą w rejonie Izjumu panował
spokój.

Również w Tunisie dzień
wczorajszy upłynął ogólnie
bez większych działań wojen-
nych. Jedynie na niektórych
odcinkach środkowo i połud-
niowo tunetańskiego frontu
doszło do ożywionej miejsc-
owej działalności bojowej.

Brytyjskie bombowce zaata-
kowały ubiegłej nocy kilka
miejscowości w zachodnich
Niemczech. Większe szkody

powstały przede wszystkim
w okręgu miasta Essen. Lud-
ność poniosła straty. Nocne
myśliwce i artyleria przeciw-
lotnicza zestrzeliły co najmniej
21 z atakujących samolotów.

Na wybrzeżu Norwegii, na
zajętym obszarze zachodnim
i nad morzem Śródziemnym
artyleria przeciwlotnicza po-
wietrznych sił zbrojnych, ar-
tyleria przeciwlotnicza mary-
narki, łodzie strażnicze i ści-
ga cze łodzi podwodnych zestrze-
liły 8 nieprzyjacielskich samo-
lotów.

Zespół szybkich niemieckich
samolotów bojowych podczas
dziennej ataku na południo-
we wybrzeże Anglii obrzucił
bombami ciężkiego kalibru
obiekty wojskowe w mieście
Eastbourne.

Z Kwatery Głównej Führe-
ra, dnia 5.IV.43.

Naczelne Dowództwo Sił
Zbrojnych podaje:

Wczoraj bolszewicy przystą-
pili w siłę kilku dywizyj do

oczekiwanego ataku przeciw-
ko wschodniemu frontowi
przyczółka mostowego Kubań.
Wciąż od nowa następujące
ataki, wspierane silnym og-
niem artylerii i licznymi czoł-
gami zostały rozbite przez nie-
mieckie i rumuńskie wojska z
wysokimi stratami nieprzyja-
ciela w ludziach i materiale.
Walki toczą się nadal.

Własna akcja ofensywna
na wschód od Orła ma pomyśl-
ny przebieg. Na pozostałym
froncie wschodnim jedynie
na południe od jeziora Ilmeń
i pod Leningradem ożywiona
miejscowa działalność bojowa.

Na froncie tunetańskim przy
miejscowej działalności oddzia-
łów wywiadowczych i szturm-
owych dzień minął spokojnie.

Lotnictwo wielkimi siłami
zwalczało skupienia nieprzyja-
cielskich samochodów i czoł-
gów, obozy namiotów i stano-
wiska artylerii. Niemieckie

myśliwce osiągnęły osiem zwy-
cięstw powietrznych. Samolo-
ty bojowe atakowały na obsza-
rze morza koło Bougie wielki
nieprzyjacielski frachtowiec i
ciężko go uszkodziły.

Mieszany oddział brytyjsko
północnoamerykański zaata-
kował w dniu wczorajszym
okrąg Parvża. Przez zrzućcie
bomb w dzielnicy mieszkalnej,
na miejskie urządzenia i na
plac sportowy miasta, ludność
miała kilkaset osób zabitych i
rannych. Podczas tego ataku
terrorystycznego i podczas in-
nych napadów nieprzyjaciela
na zajęty obszar zachodni i
na Norwegię zestrzeżono 19
samolotów.

Ubiegłej nocy brytyjskie sa-
moloty zrzucały bezplanowo
bomby kruszące i zapalające
przede wszystkim na twarde
miejscowości wiejskie na ob-
szarze północnego wybrzeża
Niemiec. Myśliwce nocne i ar-
tyleria marynarki zestrzeliły
17 atakujących bombowców.

Bitwa powietrzna

**ponad wyspami Russella (grupa
wysp Salomona)**

TOKIO (DNB). Główna
Kwatera Cesarska według Do-
mei powiadomiła, że samoloty
marynarki japońskiej w walce
wietrznej z nieprzyjacielską
eskadrą lotniczą nad wyspami
Russella, zestrzeliły 47 samo-
lotów.

Tekst komunikatu brzmi:
„Japońskie samoloty marynar-
ki, odbywając w dniu 1 kwiet-
nia lot do wysp Russella (gru-
pa wysp Salomona), zestrze-
liły w walkach powietrznych 47
maszyn nieprzyjacielskich.
Straty japońskie wynoszą 9
samolotów, które albo dobro-

wolnie zginęły, rzucając się na
przeciwnika, albo nie powróci-
ły do swych baz z innych po-
wodów”.

TOKIO (DNB). Akcja oczy-
szczania w Chinach, którą pro-
wadzi armia ekspedycyjna ja-
pońska, znajduje się w całej
pełni na obydwu odcinkach
walki u dolnego biegu rzeki
Yangtse i w okręgu Honnan.
Podczas tych operacji pozos-
tawił nieprzyjaciela na polu
bitwy 2100, zabitych. Poza
tym wzięto do niewoli wielu
jeńców.

Przebieg ostatnich walk na froncie wschodnim

Wielkie straty czołgów sowieckich

BERLIN (DNB). Z liczby
456 czołgów sowieckich, jakie
w ciągu 10 dni zniszczyły od-
działy armii niemieckiej, ze-
strzelono na odcinku południo-
wym 101 czołgów, na odcinku
środkowym 212, a na północ-
nym froncie 143 czołgi. Łącz-
nie z nimi stracił bolszewicy
w ciągu marca 2280 czołgów,
razem zaś ze stratami ich ze
stycznia i lutego poniosły So-
wiet w pierwszym kwartale
r. b. strat 6410 czołgów wy-
łącznie tylko wskutek obrony
oddziałów armii niemieckiej.

Na odcinku południowym
frontu wschodniego, niezależ-
nie od przyczółka mostowego
Kubań, nie było w dniu 31.
marca żadnych poważniej-
szych działań bojowych.
Cztery drobne natarcia bolsze-
wików w siłę jednej kompanii,
przeważnie mające charakter
wywiadowczy, odparł grenad-
ierzy już przed główną linią
walki. W dalszym ciągu trwa-
ło oczyszczanie stanowisk na
zachód od Kurska, czemu prze-
ciwnik starał się przeszkodzić
stosując lokalne natarcia.
Przy tym oddziały niemieckie
zajęły ponownie pewną miej-

scowość, posiadanie której ma
znaczenie dla dalszego prowa-
dzenia akcji.

Do rzec kolejowy Batajsk
był celem niemieckich samo-
lotów pikujących. Wiele bomb
trafiło w środek wielkiego
składu materiałów pędnych.
Silne eskadry bombowców za-
atakowały urządzenia dworca
kolejowego stacji Tichorecka-
ja, ważnego węzła kolejowego
na głównej linii kolejowej,
prowadzącej z Rostowa na
Kaukaz. Bomby spowodowały
znaczące zniszczenie parowo-
zowni, torów kolejowych i ma-
gazyńców z zapasami. Wy-
buchy tam szybko pożary. W
nocy na pierwszego kwietnia
bombowce atakowały trans-
porty posiłków na liniach ko-
lejowych i drogach pomiędzy
Dońcem a Donem. Wskutek
głębokich nalotów na tyły po-
niósł bolszewicy duże straty.
Na południowym odcinkiem
frontu wschodniego zestrzeżo-
no w walkach powietrznych 12
samolotów sowieckich, a je-
den zniszczono na ziemi.

Na południowo zachód i na
zachód od Wiazmy bolszewicy
nie zaprzestali ofensywy, uda-

Król bułgarski u Wodza Niemiec

Kwatera Główna Dowódz-
twa Naczelnego.

Wódz Niemiec w dniu 31
marca przyjął w obecności mi-
nistra spraw zagranicznych

Rzeszy von Ribbentropa króla
Borysa bułgarskiego i młody
nim długą i serdeczną rozm-
wę, utrzymaną w duchu trady-
cyjnej przyjaźni pomiędzy
Niemcami a Bułgarią.

Wydanie zarządzeń

**w sprawie ochrony rodzin walczących
na froncie żołnierzy**

BERLIN. Rada ministerial-
na do spraw obrony Rzeszy
wydała zarządzenie z dnia 29
marca w sprawie ochrony
związków małżeńskich, rodzi-
ny i macierzyństwa, które uzu-
pełnia obowiązujące przepisy.
Zarządzenie to rozstraca szcze-

gólniejszą ochronę nad rodzi-
nami żołnierzy frontowych, zna-
jących się na froncie. Na-
gół nowe zarządzenie odzw-
cza się tym, że daje ono dzie-
cku, jako najcenniejszemu
skarbowi narodu, ochronę na-
leżną mu w państwie o zdro-
wych podstawach.

Prasa fińska święci pamięć 25-lecia ładowania niemieckiego korpusu pomocniczego

HELSINKI (DNB). „Ajan
Suunta” umieszcza na pierw-
szej stronie artykuł wstępny
poświęcony 25-leciu ładowania
niemieckiego korpusu pomoc-
niczego w Hangö pod dowódz-
twem generała hrabiego von
der Goltza. Wówczas to nie-
mieckie oddziały po raz pierw-
szy wstąpiły na ziemię fińską,
rozpoczynając tym samym
uwolnienie Finlandii Południo-
wej z jej stolicą Helsinki.
Dziennik wspomina o wdzięcz-
ności, z jaką przyjęto w całej
Finlandii tę pomoc Niemiec i
wskazuje na znaczenie zawar-
tego wówczas braterstwa bro-

ni, które dzisiaj znowu wyka-
zało swą żywotność w walce
ze wspólnym wrogiem. Obec-
na wspólna walka Niemców i
Finlandczyków, gdy rozstrzy-
ga się walka o te same ideały,
ta wspólnota celów posiada
wielką wartość i stwarza stały
związek pomiędzy Niemcami a
Finlandią.

Inne dzienniki, jak „Uusi
Suomi” i „Hufvudstadsbladet”
również w ilustrowanych ar-
tykułach uczcili pamięć rocz-
nicy ładowania niemieckiego
korpusu pomocniczego na zie-
mię fińską.

Bolszewicy zrównali z ziemią 60 irańskich wsi

MEDIOLAN. (DNB). Jak
donoszą włoskie gazety z An-
kary, stacjonowane wojska
bolszewickie w Iranie zrów-
nały z ziemią 60 wsi irańskich.

To okrucieństwo nastąpiło ja-
ko rzekoma represja za anty-
bolszewickie wystąpienia, ja-
kie odbyły się przede wszyst-
kim w okolicach Tebrydy.

Bombardowanie paryskiego boiska sportowego

BERLIN (DNB). We wczes-
niej godzinach popołudnia
niedzielnego odbył się atak
bombowców północno - amery-
kańskich na obręb Paryża.
Był to wyłącznie atak terror-
ystyczny, gdyż zrzucono bomby
na 2 place sportowe, akurat
czynne w tych godzinach.
Bomby spadły również na tor
wyścigów konnych, które aku-
rat tego popołudnia otwiera-
ły sezon biegów wiosennych.

i na które z tego powodu ze-
brało się dużo publiczności.
Poza tym zrzucono bomby na
boisko, na którym odbywała
się zabawa na dochód jeńców
wojennych.

Atak północno - amerykań-
ski spowodował naogół znacz-
ne szkody w budynkach miesz-
kalnych. Według dotychczas-
wych wiadomości nalicezono
przeszło 100 zabitych, a liczba
rannych jest bardzo znaczna.

Stosunek strat 7:1 Japońska przewaga lotnicza na pół-zach. Pacyfiku

TOKIO. (Wschodnio-azja-
tycka służba DNB). Według
komentarza w radio japoń-
skim w ciągu ostatnich 2 i pół
miesięcy zestrzelono na połud-
niowym Pacyfiku albo zniszc-
czono na ziemi 202 nieprzyja-
cielskie samoloty, podczas gdy

po stronie japońskiej zginęło
tylko 30 maszyn. Straty obu
stron znajdują się zatem w sto-
sunku 7:1. Wynika stąd pew-
ność, że japońskie lotnictwo
na południowym Pacyfiku pod
względem swej siły bojowej
przewyższa przeciwnika.

Sprawozdanie tygodniowe japońskiej armii ekspedycyjnej w Chinach

NANKIN (DNB). Sprawo-
zdanie tygodniowe biura pra-
sowego armii japońskiej poda-
je, że akcja oczyszczania tere-
nu w okolicach Hankou i w
północnej części prowincji
Kiangsu przyczyniła przeciw-
nikowi dalsze straty. Jak już
niedawno powiadomiono ar-
mia Chungkingu straciła 2100
ludzi i 500 jeńców. Akcja ta
jest w toku.

Poza tym sprawozdanie do-
nosi, że rząd Chungkingu zmu-
sza w różnych miejscowos-
ciach swe armie do ofensywy
pod pretekstem, że japońskie
siły brojne już nie są tak sil-
ne, jak dawniej. Liczba prze-
chodzących do Japończyków
od wojsk Chungkingu wykazu-
je widoczny wzrost.

TOKIO (DNB). Według
wiadomości, nadesłanej przez
agencję Domei z Taiuanu, stoli-
cy północno-chińskiej prowincji

cji Szangsi, oddziały japoń-
skie rozpoczęły w dniu 28 mar-
ca akcję oczyszczania terenu
od ugrupowań wojsk Czang-
Kai-Szeka, liczących około 100
ludzi operujących około Hang-
su. Przeciwnika wypędzono z
wielkimi stratami w ludziach
i materiałach.

PEKIN (DNB). Rada poli-
tyczna Chin północnych zdecy-
dowała zwiększyć swą walkę
z bolszewizmem. Organizacja
istniejąca od sierpnia 1941
r., rozwiązano i zastąpiono ją
przez Komisję północno-chiń-
ską do walki z bolszewizmem.
Główną jej siedzibą będzie Pe-
kin, a we wszystkich główniej-
szych miastach prowincjonal-
nych będą utworzone jej filie.
Na czele nowej organizacji
znajduje się przewodniczący
Ludy politycznej Chin północ-
nych Czu-Tsen

Jawne agitowanie mas na rzecz bolszewizmu w USA.

Sowiecki numer nadzwyczajny «Life» pisze: „Lenin był największym człowiekiem naszej epoki”

V B BERLIN.

Donoszono już, że były ambasador amerykański w Moskwie Davies, usiłował swoim rodakom przedstawić władców bolszewickich jako łagodnych przyjaciół pokoju. Nadzwyczajne wydanie czasopisma „Life”, w którym Davies opublikował te w błąd wprowadzające poglądy, zmierza od pierwszej do ostatniej strony do tego, by „człowiekowi z ulicy” przedstawić z takim samym brakiem wszelkich skrupułów, jak to się działo w Anglii, Związek Sowiecki w taki sposób, jaki do niedawna był wyłącznym przewilejem propagandy bolszewickiej.

Wydany w dziesięciu milionach egzemplarzy nadzwyczajny numer „Life” wywołuje jednak wśród narodu, który stosunki w Związku Sowieckim zna tylko z drugiej ręki, podczas gdy wiele milionów żłnierzy europejskich zapoznano się z nim na podstawie własnych obserwacji. — skutki, które później sami autorowie bardzo przykro odczuja.

„Life” posługuje się starą amerykańską sztuczką reklamową, a mianowicie, że bolszewicy są takimi samymi ludźmi, jak i jankesi. Tu i tam państwo stanowi kocioł, w którym stapiają się obywatele w jeden typ jednolity. Powstały w taki sposób człowiek bolszewicki musi dokładnie tak samo, jak przeciętny Amerykanin, tak samo się ubie-

ra i całkiem tak samo wygląda. Istotnie ma on dwie nogi, dwoje rąk, dwoje oczu, nosi spodnie i surdut, rzecz dziwna tak samo jak jankesi. Obywatel amerykański wygląda zatem tak samo jak bolszewik, co nie atpliwie zgodne jest z prawdą jeśli chodzi o mieszkających w pewnych przedmieściach w wielkich miastach amerykańskich.

Leż na tym „Life” się nie zatrzymuje. Czasopismo nazywa Lenina „największym człowiekiem naszej epoki” chociaż do tego tytułu rości sobie pretensje Roosevelt. Lenin, pisze się dalej, „nadał rewolucji rozumny przebieg i pozbawił ją w dużej mierze nieokiepania rewolucji francuskiej”. W tym wypadku jest to zatem pewne werbowanie dla bolszewizmu, jako takiego.

Dotychczas mówiono się jeszcze przeważnie w ten sposób: Współpracujemy ze Związkiem Sowieckim jako wielkim mocarstwem, lecz o bolszewizmie nie chcemy nic wiedzieć, chociaż nie nie mamy przeciwko temu, by rzucano mu na żer narody europejskie. Twierdzono nawet, że Stalin jest zupełnie innym aniżeli Lenin i nie chce nic wiedzieć o planach rewolucji światowej, głoszonej przez Lenina. Teraz pał się każdą bezpośrednio Leninowi!

Wielu Amerykanów musi teraz przysięść do przekonania, że opowiadano im przez 25 lat

bałki, malując przed nimi jako prawdziwe niewypowiedziane okrucieństwa w Związku Sowieckim.

Leż sam Lenin kazał stracić dziesięć razy tyle ludzi, niż wszyscy siepacze rewolucji francuskiej, razem wzięci! A Stalin kontynuował dalej ten reżim gwałtu, zniszczył wielkie ślady indywidualnej wolności, wydziedziczył wieśniaków i zdegradował ich do roli niewolników pracy, kazał on uświadamionym narodowo Ukraińców, Kaukazyjczyków, Uzbeków i Turkmenów masowo wyciąć, wypędzić klasę średnią a księży wytrącić. Wszystko to nazywa „Life” „rozumnym przebiegiem”!

Dlaczego narody europejskie walczyły przeciwko bolszewizmowi? Ponieważ wiele z nich odczuło go już na własnej skórze, a teraz w wojnie w Związku Sowieckim widzą tyśiątkrotnie potwierdzenie tego, o czym były już przekonane. Bez interwencji Osi byłyby dzisiaj małe narody bałtyckie od dawna już wypięcone albo wywiezione na Sybir, Finlandia przemieniłaby się w ogłoczoną z ludzi pustynię, a bolszewicy znaleźliby się nad cieśninami i nad Zatoką Perską! Amerykanów można okłamywać, że Stalin nie życzy sobie niczego więcej, jak tylko pokój i bezpieczeństwo, i że życie w Związku Sowieckim stanowi bezgraniczne szczęście. Falszerze, starający się w czasopiśmie „Life” wszelkimi sztuczkami wzbudzić do złudzenia, chcą przez to stworzyć nastrój wydania Europy na łup bolszewizmu. Równocześnie jednak propagują oni ten sam bolszewizm także w Stanach Zjednoczonych.

Ażby przedstawić Sowietów jako idealnego i bezinteresownego partnera, zaprzeczają samemu sobie. Jeśli jednak gdziekolwiek w świecie żywio-

no jeszcze nadzieje, że rozszerzenie się bolszewickiej rewolucji światowej zatrzymane zostanie przez opór amerykański tam myśl taka bardzo szybko zginie, ustępując miejscę rzeczywistości. A ta wygląda następująco:

Stany Zjednoczone zbliżają się same olbrzymimi krokami do bolszewizmu i dlatego rozmysłnie wydają nie tylko podług Moskwy inne narody, lecz także zdecydowane są pomagać Stalinowi do wykonania strasznego testamentu Lenina.

Tu i tam pracują żydów, ażeby już przez tę wojnę dojść do bolszewickiej republiki światowej, tu przez wydanie Europy Sowieckim, tam przez „rozumną rewolucję” w Stanach Zjednoczonych według tak pamiętnie odmawianych recept Lenina. Twierdzenie, że Stany Zjednoczone walcą w obecnej wojnie o utrzymanie ich „sposobu życia” jest zatem tak samo zuchwałym matactwem, jak karta atlantycka, która od dawna stała się już strzępem nawiera.

Europę i świat chroni tylko zwycięstwo Osi od nieszczęścia, jakie gotuje im „najbardziej nieenna koalicja w historii”. Front wschodni jest silną tarczą, o którą zamierza się atak Stalina na Europę i o którą rozbić się na zawsze groźba bolszewicka.

Obserwując jednak nieokiel znaną propagandę bolszewizmu w „Life” przypomnieć sobie trzeba wypowiednie Wodza Niemiec, że „nie Niemcy i sprzymierzone z nimi narody padną ofiarą bolszewizmu, lecz te narody i kraje, które oddając się co raz bardziej w ręce żydostwa, pewnego dnia załamią się i skończą od truciizny bolszewickiej, na którą one jak najmniej są odporne” („Völkischer Beobachter”).

Stalin rości sobie pretensje do Francji

PARYŻ. Źródła amerykańskie potwierdziły teraz z cyniczną otwartością straszny los, jaki spotkałby Francję na wypadek ewentualnego zwycięstwa przeciwników Osi. Według wiadomości, jakie tutaj nadeszły, Stalin zgłosił obecnie oficjalnie swoje pretensje do Francji. Według wszystkich umów, jakie zawarli przeciwnicy Osi w odniesieniu do czasów powojennych, — warunkiem jest oczywiście zwycięstwo mocarstw wrogich Osi — ma wprowadzić Anglia zachować pewne wpływy w Zachodniej Europie, jednakowoż Francja właśnie traktuje się jako teren wpływów sowieckich. Ani Stany Zjednoczone ani Wielka Brytania nie zaprotestowały ani jednym słowem przeciwko tego rodzaju pretensjom.

W odniesieniu do Francji przedstawiają sobie te państwa uregulowanie sprawy po wojnie w następujący sposób: kraj macierzysty przynadnie Sowieckim, a Anglicy i Amerykanie zatrzymują sobie za to francuskie kolonie. Pozostaje zatem tylko do rozstrzygnięcia sprawa, które kolonie przypadną Anglii a które Ameryce. Przede wszystkim nadal trwa spór o Afrykę Północną, spór, który również w pertaktach Edena w Waszyngtonie dużą odgrywał rolę. Londyn odwrócił się w tej chwili nieco od de Gaulle’a i gotów jest uznać tymczasowo Giraud’a. W każdym razie Wielka Brytania ma skryty zamiar zamienić możliwie jak najszybciej Giraud’a osobą byłego ge-

nerała Catroux. W pierwszym etapie przeprowadzenia tego planu ma Catroux zmienić najpierw Nogues’a w Marokku. Nogues stara się wprowadzić o utrzymanie swojej pozycji i śle wiernopoddane telegrafy do Giraud’a, lecz rozgłosu de Gaulle’a w Brazzaville atakuje go tak gwałtownie, iż jasną jest rzeczą, że jego wykończenie polityczne jest sprawą zdecydowaną i że musi on ustąpić.

Legion francuskich ochotników, walczących przeciwko bolszewizmowi, wydał odezwę do wszystkich Francuzów, o publikowaną w prasie francuskiej. Odezwa przypomina, jak to Francja już kiedyś przeżywała strąki komunistyczne, które spowodowały chaos w całym kraju. Dalej odezwa głosi: Bolszewicy się nie zmieni. Cele ich są następujące: stworzenie dyktatury bolszewickiej najpierw w Europie, a następnie w całym świecie. Ochotnicy francuscy walczą na wschodzie, ażeby obronić Francję, jej domostwa i jej rodziny przed niebezpieczeństwem bolszewickim. Zasilajcie ich szeregi! Albo Europejczycy z bronią w ręku zniszczą bolszewizm, albo zaleje on naszą ojczyznę!

(„Königsberger Allgemeine Zeitung”).

Chcesz mieć światło elektryczne — oszczędzaj je!

Parlament słowacki przyjął nową ustawę o wychowaniu wojskowym

PRESSBURG. (DNB). Parlament słowacki przyjął w czwartek projekt ustawy o wychowaniu wojskowym narodu słowackiego.

Według ustawy, armia słowacka jest kadra wychowania, poprzedzającą służbę wojskową, a dla wypełnienia tego zadania ma ona do dyspozycji gwardię Hlinki jako formację wojskową, zaś jeśli chodzi o obywateli niemieckich, to do dyspozycji jest ochotniczy oddział ochronny partii niemieckiej.

Wychowaniu wojskowemu zasadniczo podlega każdy obywatel kraju pici męskiej do

lat 50, a kobiety do lat 30. Wychowanie rozpoczyna się już w szkole ludowej i będzie prowadzone według wytycznych, jakie wyda minister obrony kraju po porozumieniu z ministrem oświecenia publicznego.

Poza tym parlament uchwalił ustawę o zmianach niektórych przepisów obrony powietrznej cywilnej oraz ustawę o umowie zawartej pomiędzy republiką słowacką a Rzeszą Niemiecką i o uregulowaniu ubezpieczenia społecznego na terenach byłej Czechosłowacji, przyłączonych do państwa Słowackiego.

Plaga band złodziejskich w Anglii

SZTOKHOLM. Według wiadomości z Londynu, w ostatnich tygodniach stwierdzono w Anglii zastraszający wzrost wielkich kradzieży na rynku żywnościowym. Jak się zdaje, jest to robota dobrze zorganizowanej bandy złodziejskiej posiadającej regularne oddziały pomocnicze oraz mężów zaufania na wysokich stanowiskach i działającej zupełnie według wzoru gangsterskich bohaterów z najgorszych cza-

sów prohibicji w Stanach Zjednoczonych. Zadaniem bandy jest dostarczanie ogromnych ilości środków spożywczych na czarną giełdę w Anglii. Scotland Yard był zmuszony utworzyć specjalny wydział do walki z tymi bandami. Ws, cinniana wiadomość podaje, że kradzieże te dotknęły składy z zapasami środków spożywczych z takim trudem zbieranych dla Anglii.

Mianowanie ministrem żyda

SZTOKHOLM. Z Algieru powiadamia Reuter, że Giraud po raz pierwszy naznaczył ministrem żyda. Jest to Rene Mayer, mający przejąć ministerstwo komunikacji.

W ten sposób postępuje Gi-

raud po myśli Amerykanów, panowanie których we Francuskiej Afryce Północnej rozpoczęło się w znamienity sposób przez obsadzenie odpowiednich stanowisk przede wszystkim żydami.

Japonia oddaje koncesje

TOKIO. W dniu 30 marca Japonia podpisała w Nankinie traktat dotyczący oddania Chinom koncesyj międzynarodowych w Kufangsu i Am. y.

Ta nowa umowa we wszystkich szczegółach wiąże się z umową, oddającą Chinom kwartał urzędów dyplomatycznych w Pekinie.

Sfera wpływów na Bliskim Wschodzie

ANKARA. Do chaosu interesów, jakie wytworzył się na Bliskim Wschodzie wskutek anglosaskiej rywalizacji, miesza się obecnie także Sowietów. Po łagodnym nacisku udało się im skłonić angielsko-amerykańskie władze okupacyjne do tolerowania i zezwolenia na założenie partii komunistycznej. Przy pomocy miejscowych sił pracuje następnie kilku agentów, dysponujących wielkimi środkami pieniężnymi, nad przygotowaniem rozbudowy stanowiska bolszewickiego. Dla inteligencji, którą niełatwo zorganizować w ramach partii, założono „Towarzystwo przyjaciół Związku Sowieckiego”. Partia komunistyczna czy też wspomniane towarzystwo organizuje mnóstwo zebrań, propagujących bolszewickie idee w dostosowaniu do poziomu słuchaczy. Następnym etapem jest zbiórka np. na rzecz armii sowieckiej albo dla rannych lub na zakup le-

karstw. Z mahometanami mówi się kategoriami Koranu, z nacjonalistami w sposób narodowy. Żydzi i bez tego stawiają na konia sowieckiego, a Ormianom obiecuje się ochronę ich interesów. Stale zmuszony jest tak zwany wielki mufti Związku Sowieckiego wygłaszać odezwy przeciwko nazistom i wychwalać sowieckich „obronców islamu”.

Założone zostały gazety komunistyczne, których podburzającej do walk klasowych działalności nie ukróciły tak nietolerancyjne w stosunku do organów narodowych władze okupacyjne. Respektowanie obywateli niezadowolonych Sowietów utrzymuje się również w Syrii i w Palestynie. Wprawdzie wspomniane gazety nawiąły również do walki z Osią, ale jeszcze więcej zajmują się one położeniem socjalnym, przy czym nadużywają się tylko propagandowo ludności, cierpiącej niedostatek. Celem spotęgowania wpływów prze-

niesiono do Beirutu filię agencji TASS i założono przy niej własne pismo informacyjne, które rozpowszechnia się w tysiącach egzemplarzy pod pozorem deklaracji informacji wojennych. Czynny pułkownik, nazwiskiem Selonoven’k został korespondentem Tass’a na Bliskim Wschodzie i maszkował się już w Kairze pod mundurem brytyjskiego korespondenta. Ponieważ przyjmował go także minister dla Bliskiego Wschodu Casey i jego zastępca lord Moyne, przez co wystawiono mu legitymację lojalności politycznej — działalność jego stała się nieograniczona.

Po tych pracach przygotowawczych polecono sowieckiej agencji handlowej w Turcji przesunąć się także na odcinek gospodarczy i założono filię w Jerozolimie z szcigą placówek. Po tym zarządzeniu nastąpiło zorganizowanie generalnego konsultatu w Beirucie dla Syrii, Libanonu i Palesty-

ny oraz wicekonsulatu w Jerozolimie. W Egipcie przyglądało się temu rozwojowi wypadków z pełną troską. Egipcj wymienił wprawdzie bawelną z nawozu, ale odmówił podjęcia stosunków dyplomatycznych. W ten sposób nie mogła jeszcze dotychczas Moskwa rozwinąć nad Nilem politycznej, dyplomatycznej, dziennikarskiej i gospodarczej propagandy, tak jak w innych krajach Bliskiego Wschodu i to pomimo tego, że Anglia popierała żądania sowieckie. Teraz zaiste może być inaczej. Ze Sowietom przyświecają dalekosiężne plany, dowodzi też przybycie sowieckiej misji lekarskiej do Basry pod kierownictwem generała-lekarka Pawłowskiego dla „studiów klimatycznych”, które nie posiadający swych ziem nad Zatoką Perską Związek Sowiecki nie powinien interesować.

Mnóstwo prac przygotowawczych ma zatem przygotować grunt dla wpływów bolszewickich. Czerwone konie naukowe zmienione zostały przez delegację ambasady w Ankarze, decydujące dla sprawy podlegowania wpływów na Bliskim Wschodzie. Anglosasi, którzy ponadto starają się jeszcze walczyć o pierwszeństwo, nie mają już widocznie dość siły moralnej do przerwania tej ofensywy wpływów sowieckich.

(„Deutsche Allgemeine Zeitung”).

Włoska broń powietrzna i łódzie podwodne zatopły w marcu 132.000 TRB

RZYM (DNB). Według agencji Stefani, cyfra tonażu statków nieprzyjacielskich, jakie zatopili siły zbrojne włoskie w ciągu marca, wynosi

132.000 TRB. Z tej ilości samoloty włoskie zatopili 77.000 TRB, a włoskie łódzie podwodne zniszczyły na Atlantyku okręty o 55.000 TRB

Komunikat urzędowy w Waszyngtonie i Londynie

o wynikach konferencji w sprawie walki z łodziami podwodnymi

BERLIN W ostatnich dniach z udziałem przedstawicieli Stanów Zjednoczonych, Anglii i Kanady odbyła się konferencja zelem omówienia środków walki z niemieckimi łodziami podwodnymi. W Waszyngtonie podano o tym do wiadomości we wtorek wieczorem Komunikat urzędowy w tej sprawie mówi o osiągnięciu „pełnego porozumienia”. Po mimo to dodaje on, że konieczne będą jeszcze dalsze konferencje.

O konferencji wydały komunikaty urzędowe również ministerstwo komunikacji powietrznej i admiralica w Londynie. Według niego w obradach tych uczestniczyli: wice admirał Sir H. R. Moore, jako zastępca admirałcy brytyjskiej wice marszałek floty powietrznej Durston od dowództwa obrony powietrznej wybrzeża angielskiego, kontradmirał A. R. Brodeur ze strony marynarki kanadyjskiej i wice marszałek floty powietrznej kanadyjskiej N. H. Anderson, ze strony Stanów Zjednoczonych ge-

nera major C. P. Gross jako przedstawiciel armii, generał brygady W. T. Larson od broni powietrznej wojennej i jako członek admirałcy żegluga wojennej J. E. Cushing.

Zwołanie konferencji do walki z łodziami podwodnymi wskazuje jak jest zabójczą działalność broni podwodnej jeśli chodzi o projekty przeciwnika. A jak jest trudno, przed tym zabezpieczyć się do wódz ostatnie komunikaty specjalne o godnych podziwu sukcesach niemieckich łodzi podwodnych w jednym tylko miesiącu marca. Straty te musi nieprzyjaciół przede wszystkim uzupełnić.

Jak słychać w związku z konferencją walki z łodziami podwodnymi, Stany Zjednoczone pragną wynaleźć środek zaradczy „w szalonym tempie”. Nie ma wątpliwości, że wynik nie konieczność użycia do walki z łodziami podwodnymi, każdego statku, który jeszcze nie uczestniczył w tej akcji.

Wyraźnie charakteryzuje sytuację również publikacja

dziennika „Philadelphia Daily News”. Powiedziano tam:

„Faktem jest, że narodowi socjaliści szybciej budowali łodzie podwodne, niż mogliśmy je niszczyć i nawet gdyby nasze siły powietrzne zniszczyły niemieckie warsztaty budowy łodzi podwodnych i inne podobne zakłady, to wystarczyłoby łodzi, które znajdują się obecnie w akcji. Marynarka St. Zjedn. spodziewa się rozwiązać to zagadnienie, budując statki konwojowe, tajemniczej konstrukcji, szybkie i silnie uzbrojone; w listopadzie 1941 r. polecono budowę 50 takich statków, lecz ani jeden z nich dotychczas nie znajduje się w służbie. Pierwszy z nich spuszczone na wodę ubiegłej wiosny, lecz nie wyszedł na morze wskutek powstałych sporów co do jego ekwipunku. W międzyczasie użyliśmy dla ochrony karawanów — kontrtorpedowców w tak wielkiej liczbie, że odbija się to ujemnie na prowadzeniu wojny morskiej na Pacyfiku.

Wyjaśniło się, że nasze sci-

gacze łodzie podwodnych, posiadające długość 175 stóp, zdane są tylko dla obrony wód przybrzeżnych, lecz nie nadają się do kursowania na Atlantyku. Wielu fachowców wojskowych upatruje rozwiązania tego zagadnienia w przebudowie statków handlowych na statki — lotniskowce oraz w zastosowaniu obrony lotniczej w służbie konwoju. Fachowcy morscy są jednak przeciwni mi tego projektu tak że dotychczas nie wypróbowano go na większą skalę. Trzeba działać i to szybko, aby skutecznie stać czoło wojnie łodzi podwodnych, prowadzonej przez hitlerowców.”

Tyle mówi „Philadelphia Daily News”. Przeciwnicy mocarstw Osi już dawno wołają, „że trzeba coś zrobić” lecz wciąż jeszcze triumfują łodzie podwodne. Te rekiny podwodne nie dadzą się tak łatwo odpuścić. Zawsze zjawiają się tam gdzie płyną mocne ładowe statki. Udaromniają one projekty przeciwnika.

(„Der Angriff”).

CZARNE „A” W PASZPORCIE

Spotkałem go w jasnym, słonecznym wiosennym ogrzonym pokoju pewnego szpitala. Jest on leśniczym, ma 52 lata. Podczas swojej z górą trzydziestoletniej pracy w lesie, w codziennym obcowaniu z drzewami i zwierzętami, które tworzyły jego świat, separował się on co raz bardziej od hałasu i zgiełku świata zewnętrznego, chociaż w odległości niewiele kilometrów od jego lasu wznosiły się niskie chaty i wysokie wspaniałe budowle milionowe miasta. Wszystko, co tam rozgrywało, wszystko dobre i złe, co się tam działo, nie dotyczyło jego życia, wszystko to nie należało do jego świata.

Służył on swojemu lasowi za caratu. Lecz matczka Rosja jest wielka, a ojczulek car daleko. Ponad nim przyszył fale rewolucji, znalazł się on między białymi a czerwonymi.

Później nadszedł bolszewizm. Lecz i ten nie zakłócił jego samotności. Miał on swoją pracę, spełniał swoje obowiązki i tak zostawiono go w spokoju. Nawet groza obecnej wojny przeszła dotychczas mimo niego bez śladu, aż do lutego 1943 r. Wojska niemieckie ewakuowały planowo Charków, a dywizje armii sowieckiej weszły do miasta.

W dwa dni później otrzymał leśniczy wezwanie GPU, by zgłosił się jeszcze tego samego dnia w urządzie swego rejonu. Niczego nie przeczuwając wypełnia on to wezwanie. Sądzi on, że chodzi tutaj jedynie o spełnienie bardzo surowego w Związku Sowieckim przestrzeganego obowiązku meldowania się.

Nie przeczuwając niczego wchodzi on do pokoju i ze spokojem odpowiada na pierwsze pytanie: Dlaczego nie wycofał się swego czasu wraz z wojskami sowieckimi? Odwrót sowiecki nastąpił dla niego całkowicie niespodziewanie. Za nim doszły do niego o tym dokładne wiadomości, Niemcy już byli w Charkowie.

Dlaczego później w czasie okupacji niemieckiej nie przystąpił do partyzantów? W tym momencie leśniczy zamilkł. Cóż miał na to odpowiedzieć? Że nigdy mu to na myśl nie przyszło, ponieważ nie mógł się na nie uskarżać, że mu się dobrze powodziło pod Niemcami i że mu niczego nie brakowało? Komisarz NKWD zauważył to zapyłknie i zastanawianie się. „Już dobrze”. Przy tych słowach przesuwają on paszport

swemu sekretarzowi, który przybija na nim pieczęć z wielką czarną literą „A”.

Czy teraz może iść do domu? Nie, powinien on wyjść na dziedziniec, słyszy brutalną odpowiedź.

Na wielkim kwadratowym dziedzińcu, otoczonym ze wszystkich stron wysokim murem widzi leśniczy około pięciuset mężczyzn. Stoją oni grupami, jedni milcząc w rozpaczliwej obawie, inni żywo dyskutując. Towarzysze niedoli, do których zwraca się leśniczy zapytaniem, posiadają wszyscy w paszporcie wielką czarną literę „A”. Lecz nie może on mówić ze wszystkimi. Niektóre paszporty mają literę B lub C. Zresztą nie jest to ważne. Mają czekać? Na co, jak długo? Wyśle się ich do robót przymusowych?

Mijają godziny. Członkowie grupy od długiego stania, męczą się od długiego stania, drżwią one na wilgotnym zimnym powietrzu. Tak mija dzień i zapada wieczór. Nagle słychać ostrą komendę, która sprawia ginie w jęku zatrzymanych motorów. Brama dziedzińca otwiera się.

Stają w niej uzbrojeni żołnierze NKWD. Grupami po 30 do 40 ludzi wypędza się wszystkich pięciuset mężczyzn z dziedzińca i ładuje na oczekujące z zapalonymi motorami samochody ciężarowe. Trwa to kilka chwil. Długa kolumna pędzi przez ulice miasta tam, gdzie wznosi się gęsty las.

Kolumna zatrzymuje się na skraju polany. Jak by było pędzi się wszystkich pięciuset zwarcią kupą. Do pracy? Na śmierć! krzyczy coś w nich, gdyż widzą oni zwrócone ku sobie groźne lufy karabinów automatycznych. Z trzaskiem uderzają pociski w pierścionki cięt bez przerwy, aż wszyscy padli, aż wszyscy zostali wymordowani a po lesie roznoszą się jedynie krzyki i jęki nieszczęśliwych, którzy nie zginęli od razu.

Oprawy GPU nie spojrzeli więcej na swoje ofiary, wskoczyli szybko na swoje samochody i odjechali.

Nadeszła noc, przenikliwy mróz parzy rany. Wśród straszliwych mąk odzyskuje leśniczy przytomność. Jego lewy bok pławi się we krwi, w blaszku księżycy lśnią kryształowe łody. Chwyta się on za lewe ramię, jest ono rozbite kilku kulami. Z bolesnymi ranami, wycieńczony wskutek silnego wpływu krwi, pełnie on aż do najbliższej miejscowości. Z obawy przed bolszewickimi hordami nie ma on odwagi wejść do zamieszkałej przez ludzi chaty. Przez cały dzień kryje się tam w stercie słomy. Następnej nocy z nadludzkiem uporem ciągnie się on dalej aż spotkał ukraińskich rodaków, którzy się nim zajęli, obmyli i przewieźli rany. Przez całe dni i noce jechał on jeszcze na saniach aż w końcu dotarł do wielkiego miasta, do szpitala, gdzie sztuksa lekarska walczy o jego życie.

Rzadkie są chwile, kiedy leśniczy odzyskuje pełną świadomość. W gorączce dręczy go straszliwe zmory i fantazje on o okrutnym wymordowaniu pięciuset ludzi z czarną literą „A” w paszporcie.

Korespondent wojenny
Werner Rockel.

(„Der Angriff”).

OFIARY

Z powodu otwarcia sklepu kapeluszy „Angelique” przy ul. Wileńskiej (Wileńska) 3, zamiast składowa dla polskich biednych dzieci składa Helena Dulko 10 RM.

WYWIAD Z OSHIMĄ

Dzisiaj 30 marca bież. roku jest datą ogromnego znaczenia dla Azji Wschodniej. W dniu tym po ostatecznym przyłączeniu się chińskiego rządu narodowego do frontu mocarstw sprzymierzonych w pakcie trzech nabrała mocy obowiązującej rezygnacja Japonii z jej eksterytorialnych przywilejów w Chinach. Niedawna wizyta japońskiego premiera Tojo w Nankinie podkreśla znaczenie, jakie Japonia przywiązuje do przeprowadzonego obecnie porozumienia. Japoński ambasador w Berlinie, ekscelencja Oshima był tak uprzejmy i udzielił przedstawicielowi gazety „Preussische Zeitung” wywiadu w związku z tym dużym wydarzeniem.

Pytanie: Czy Wasza Ekscelencja może mi powiedzieć, jakie znaczenie posiada zwrot Chinom koncesyj w ramach japońskiej polityki pokojowej w Azji Wschodniej?

Zniesienie „nierównych układów” było właściwym celem rewolucji narodowej Sun Yat-Sena. Było to zarazem stałe gorące życzenie całego narodu chińskiego. Zgodnie ze swym przyrzeczeniem Japonia spełniła obecnie to życzenie. Krok ten wywrze na naród chiński a ponadto na wszystkie narody Wielkiej Azji Wschodniej swój głęboki wpływ i przyczyni się do powstania braterskiej wspólnoty wschodnioazjatyckich narodów. Ułatwi to współpracę między obszarem Wielkiej Azji Wschodniej a Wielką Europą, organizowanej pod przewodnictwem Niemiec i Włoch. Krok ten jest środkiem polityki pokojowej, jaką tkwi mocno w pakcie trzech mocarstw. Japonia jest zdecydowana przestrzegać niezachwianie aż do ostatecznych konsekwencji wszystkich tych zasad na całej przestrzeni Wielkiej Azji Wschodniej, a przy najściślejszej współpracy z Niemcami i Włochami stworzony zostanie nowy porządek świata oparty na sprawiedliwości.

Pytanie: Do Europy docierają bardzo wymowne wiadomości o okrutnej sytuacji rządu czungkińskiego. Jakże horoskopy widzi Wasza Ekscelencja jeśli chodzi o dalsze prowadzenie walk w Chinach?

Godnym uwagi faktem, jaki ujawnił się w czasie wiosennych działań wojennych w Środkowych Chinach jest pogorszenie się morale bojowego wojsk czungkińskich. Generałowie i żołnierze przechodzili często masowo na stronę japońską dobrowolnie, tak że stosunek jeńców do poległych wyraża się liczbami 2,5 do 1. Ludność świeżo przez wojska japońskie zajętych obszarów zachowuje niebawoma do tej pory postawę; prawie nie zdarza się by opuszczała swoją ojczyznę, pracuje ona chętnie wraz z oddziałami japońskimi nad odbudową dróg, mostów itp. Również o gospodarczym położeniu Czungkingu dochodzą do nas bardzo złe wiadomości.

Wszystko to dowodzi wyraźnie, że sytuacja Czungkingu staje się co raz bardziej rozpaczliwa. Głośno obiecywana pomoc amerykańska i angielska nie może docierać w dostatecznej ilości. W każdym jednak razie nie można liczyć na szybkie zakończenie walk w Chinach, gdyż rządowi czungkińskiemu pomagają

przed wszystkim ogromne przestrzenie kraju. Amerykanie, jak wiadomo, dążą również do tego, by Czungking rozbudować jako ostateczną do bezpośredniego ataku na samą Japonię. Stąd też musimy być jak najbardziej ostrożni, a Japonia zawsze gotowa jest tam uderzyć, gdzie tylko ujawnia się oznaki podobnych przygotowań.

Jeśli chodzi o politykę japońską w stosunku do Chin, to Japonia uznaje rząd narodowy w Nankinie jako jedyne przedstawicieli, narodu chińskiego, a ponadto w rządzie tym ma ona wiernego towarzysza broni w wojnie przeciwko Stanom Zjednoczonym i Anglii. Zwrot koncesyj znacznie wzmocnił polityczne znaczenie rządu nankińskiego. Fakt ten wywrze ostatecznie swój wpływ także na tych ludzi, którzy dobrowolnie stali się narzędziami anglo-amerykańskich wysiłków.

Pytanie: Po ciężkich miesiącach zimowych, oczekujemy w Europie nowych ważnych wypadków natury militarnej. Cze-

go spodziewa się Wasza Ekscelencja po wspólnej walce mocarstw Osi?

Bohaterskie czyny armii niemieckiej na wszystkich frontach napędzają naród japoński największym podziwem. Siła bojowa tej armii i potężna praca kraju są najlepszą gwarancją wybitnych sukcesów orężnych w nadchodzących miesiącach. Zarówno Niemcy jak i Japonia zdają sobie dokładnie sprawę z tego, że w tym roku wszędzie na świecie dojdzie do rozstrzygających walk. Hasło nasze brzmi: „Stale atakować”, — jak to niedawno ponownie dobitnie podkreślił japoński premier Tojo. Nasza współpraca we wszystkich dziedzinach data już obecnie wybitne wyniki, a wiemy dokładnie, że będzie ona co raz ściślejsza i co raz skuteczniejsza. Nie wątpimy ani na chwilę w nasze całkowite ostateczne zwycięstwo.

(„Vox Gentium”, 1943).

4. 1. p.

FELIKS OLSZEWSKI

po długich i ciężkich cierpieniach zmarł dn. 4 kwietnia b. r. w wieku lat 66.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Belwederio (Belwederska) 34 odbędzie się dnia 6 b. m. o godz. 5 tej na cmentarz Rossa. Msza Św. Żałobna odprowadzona zostanie w kościele po-Bernardyńskim dnia 7 b. m. o godz. 9 rano.

O czym zawiadamiają
Żona, Syn i Synowa.

1.

MARIA RAKOWSKA

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Św. Sakramentami, zmarła dnia 4 kwietnia b. r. w wieku lat 23.

Nabożeństwo Żałobne odbędzie się dnia 6 b. m. w kościele św. Katarzyny o godz. 10. Po czym nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz św. Piotra i Pawła. O tych smutnych obchodach powiadomiamy pogrzebne w głębokim smutku

Matka i Siostra.

1.

HELENA URBANOWICZOWNA

zmarła dnia 4-go kwietnia b. r. w wieku lat 22.

Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Broliq (Brackiej) 9-a m. 1 nastąpi 6-go kwietnia o godz. 5.30 na cmentarz Rossa. O czym zawiadamiają pogrzebne w głębokim smutku

Matka i Siostra.

1.

Maria Rakowska

absolwentka gimnazjum SS. Nazaretanek

zmarła dn. 4 b. m. w wieku lat 27.

Nabożeństwo Żałobne odbędzie się dnia 6 b. m. o godz. 10 rano w kościele św. Katarzyny, po czym nastąpi pogrzeb na cmentarz św. Piotra i Pawła. O czym zawiadamiają

KOLEŻANKI.

Obrona pracy
przed plutokratycznym wyzyskiem
Prasa włoska w 17-ą rocznicę wprowadzenia
zbiorowcy i kontraktów pracy

MEDIOLAN (DNB). W 17-ą rocznicę wprowadzenia zbiorowców i kontraktów pracy podkreślają gazety północnowłoskie wielkie znaczenie tej zdobyczy socjalnej, która zgodnie z antybojszewickimi zasadami faszystowskiej usunęła walkę klas, a na jej miejsce wprowadziła współdziałanie.

„Corriere della Sera” stwierdza, że wraz z tą wielką zdobyczą socjalną osiągnięto to, że dyscyplina pracy stała się rzeczywistością i czynnikiem absolutnego bezpieczeństwa dla produkcji, na której ojczyzna może się bezwarunkowo oprzeć. Wspomniane faszystowskie rozwiązania zagadnień socjalnych nie znalazły jednak koniecznych warunków w sprawiedliwym podziale surowców na świecie. Międzynarodowa plutokracja odmówiła Włochom udziału przy tym podziale a ponadto odebrała im możliwość wszelkiej inicjatywy. Dlatego też w obecnej wojnie, w której uczestniczą wszystkie siły i cała wola Włoch, chodzi o obronę pracy. Sprawiedliwość społeczna jest postulatem, który pozostaje w bezpośrednim związku ze sprawiedliwością międzynarodową. Mocarstwa plutokratyczne brały, przygotowywały i wywołały tę wojnę, ażeby uwiecznić swój monopol na bogactwa i surowce i ażeby przeszkodzić narodom, które swój byt gruntują wyłącznie na pracy, w uzyskaniu miejsca na świecie, co jest niezaprzeczanym prawem ludzkim. Dlatego, kończy gazeta, naród włoski wspomina dzisiaj, kiedy Włochy z największą odwagą prowadzą wojnę i mężnie znoszą ofiary i cierpienia, ze szczególnym uczuciem ustawę z 3.4.1926 r., która po raz pierwszy w nowoczesnym świecie uroczysto potwierdziła prawo pracy pod względem praktycznym i moralnym.

